

सर्वे: सन्तु निरामयः

रेकि विद्या निकेतन

वोल्युम ४ अंक १२

डिसेम्बर २०१२

रेकि विद्यानिकेतन
श्री स्वामी समर्थ मह
देवरूप काटवली मार्ग
ता. संगमेश्वर
ज. रत्नागिरि
महाराष्ट्र भारत.

आ अंक अंतर्गत :
मननुं नियंत्रण ?
कोना द्वारा ? अने शा
माटे ?

प्रगटीकरण

इस्तिवत ओङ् ईथ

मेन ओङ् ध मेयनी कथा

अग्नि तत्व परनुं ध्यान

दिव्यताथी लीजवतो -
महासोमयाग

अमेरिकामां रेकिनो नवो
प्रारंभ

स्टडी सर्कलनुं विस्तरण

आश्रमज्ञान -

रेकी सेमिनारनुं

समयपत्रक

मननुं नियंत्रण ? कोना द्वारा ? अने शा माटे ?

એક પ્રશ્ન જે મને છેલ્લા ૧૬ વર્ષથી સતાવે છે જ્યારે પણ હું આધ્યાત્મિકતા વિશે શિખવું છું અને હું જ્યાં પણ જઉં છું એ છે , “ મનનું નિયંત્રણ કેવી રીતે કરવું ? ” પ્રામાણિકતાથી કહું છું કે હું જ્યારે આ પ્રશ્ન સાંભળું છું ત્યારે મારા મનમાં એ સવાલ ઉદ્ભવે છે કે આ કોણ પૂછે છે ? એ કોણ છે જેને મનનું નિયંત્રણ કરવું છે ? ક્યારથી મનને કાબુમાં રાખવાની ખોટી કલ્પના ઉદ્ભવી? સંત પતંજલિ, જે પરમ તજજ્ઞ મનાય છે (જેને ઓશો રજનીશના વર્ણન મુજબ એક હજાર બુદ્ધ + એક હજાર આઈનસ્ટાઈન ભેગા મળીને બન્યા છે) તેઓ પણ એ વાત કરે છે કે વૃત્તિઓનું ચિત્ત પરથી પેદા થતા પ્રતિભાવો નું નિયંત્રણ કરવાનું અને ચિત્ત અથવા મનનું નિયંત્રણ નહીં.

૧ જુઓ, મન છે એ મૂળતઃ આત્માની જ ચેતના છે. જે ઘણી નીચલા સ્તરની ફિક્વન્સી (આવૃત્તિ) પર કામ કરે છે. મનનો સ્વભાવ છે વહેવાનો. તેનું પ્રગટીકરણ વિચારોના પ્રવાહથી થાય છે. તે એક નદી જેવું છે. તેને વહેવું જ પડે. નહીંતર તે નદી ન કહેવાય. નદી જ્યારે વહેતી બંધ થઈ જાય ત્યારે તે નદી સિવાય બીજું કંઈ પણ હોય શકે. મન પણ એવું જ છે. તો પછી શું કામ કોઈએ પ્રયત્ન કરીને વિચારોના પ્રવાહને અટકાવવો જોઈએ ? કોઈએ મનને શું કામ મારવું જોઈએ ? મનએ મનુષ્યના અસ્તિત્વનો એક ભાગ (ખૂબ જ મહત્વનો) છે. જ્યારે મન મરી ગયું હોય ત્યારે કોઈ કેવી રીતે જીવી શકે ? મન એ કદી સમસ્યાનું કારણ નથી) કારણ છે બધી અશુદ્ધિઓ જે મનનાં પ્રવાહ સાથે વહે છે અને મનને પ્રદૂષીત કરે છે. આ એક પ્રદૂષીત નદી જેવું છે. નદી પ્રદૂષણ રહીત વહેવી જોઈએ બધા ટોક્સીન્સ (શરીરમાં પેદા થતા વિષમ રસાયણ) બધી દૂષીતતાથી મુક્ત. આના પર કામ કરવું જોઈએ. કોઈ વિચારોને રોકી ન શકે અને રોકવા પણ ન જોઈએ. વિચારો આવવા એ નૈસર્ગિક પ્રક્રિયા છે. પણ કોઈ મનને શુદ્ધ રાખીને વિચારોને શુદ્ધ રાખી શકે. નહીં કે મનને મારીને. વિચારોના પ્રવાહમાં કંઈ ખોટું નથી. વિચારોના પ્રવાહને નિહાળવામાં પણ ખોટું નથી. પણ વિચારોમાં ગુંચવાઈ જવું કે પછી વિચારોમાં અટકવું એ બરાબર નથી. તેનાથી વૃત્તિઓ ઉત્પન્ન થાય છે. તેનાથી બધાએ સાવધાન રહેવું જોઈએ. આ વૃત્તિઓ આપણા સંસ્કાર કે પછી વારંવાર એક જ વિચારને પકડી રાખીએ ત્યારે તે આપણા મનમાં પડતી છાપ છે. આપણે વિચારને પકડ્યા વગર વહેવા દેવો જોઈએ. જ્યારે અહંમ્ ભૂલી જાય છે કે તેનો જન્મ આત્મામાંથી થયો છે ત્યારે આ સંઘર્ષ ઉદ્ભવે છે.

એટલે ફરી તમે જ્યારે ધ્યાનમાં બેસો ત્યારે યાદ રાખજો કે તમારે બધા સંઘર્ષોથી મુક્ત થવાનું છે. ધ્યાનની કલ્પનાથી કોઈ દિવસ મનમાં સંઘર્ષ થતો નથી. પણ મનમાં ઉદ્ભવેલા સંઘર્ષનું શમન કરવું તેમાં સંઘર્ષ છે. વિચારોને દબાવવાના પ્રયત્નો કરવાથી તમે ધ્યાનના ઉદ્દેશ્યથી ખૂબ જ દૂર થઈ જશો. તે એના જેવું થશે હિંસાથી મળેલી સ્વતંત્રતા. અને જ્યારે તમે સફળતા પ્રાપ્ત કરશો ત્યારે તમે સ્વતંત્રતાથી ઘણા દૂર જતા રહ્યા હશો. એટલા માટે મનની સાથે લડાઈ ન કરો. હવે સવાલ એ છે કે “ કોણ મનની સાથે લડાઈ નહીં કરે. ” આ તમારો અહં છે, શુદ્ધ આત્માનું પ્રગટીકરણ.

“પ્રગટીકરણ”

જ્યારે સ્વયંની
બધી જ ગાંઠો
નાશ પામે છે
ત્યારે મરણશીલ
અમર બની
જાય છે. આ જ
બધા
ઉપનીષદોનો
સંદેશ છે.

(અધ્યાય – ૬
શ્લોક - ૧૫
કઠોપનીશદ)

સત્યને શોધવા માટેના પ્રયત્નો કોઈ દિવસ પૂરા ન થાય, આ હું મારી સાથે કામ કરતી રીસર્ય ટુકડીને હંમેશા કહું છું. એની પાછળનું કારણ એ જ છે કે આપણે સંશોધકો પણ સત્યનો એક અંશ છીએ. જ્યારે તમે કશાકનો ભાગ હો ત્યારે તમે તે પૂર્ણ કે જેનો તમે અંશ છો તેને જાણી ન શકો કારણ કે જ્યારે તમને કંઈ ખબર પડે ત્યારે તે પૂર્ણ બદલાઈ ગયું હોય તે પૂર્ણ જે એક અસ્તિત્વ ધરાવતું હતું જેને અમુક વસ્તુ વિશે ખબર ન હતી. તેમાં અચાનક બદલાવ આવ્યો અને તેમાં એવું અસ્તિત્વ આવી ગયું જેને કંઈ ખબર છે. આનાથી તે પૂર્ણત્વની પરિભાષા પણ બદલાઈ ગઈ. આ થોડું અતિશયોક્તિ ભરેલું લાગે છે. પણ સાચું છે. દરેક વખત તમે આતુરતાથી અને શુદ્ધ સ્વયંથી કંઈ માંગો છો. ત્યારે તમે તેનું સર્જન કરો છો. આ ચૈતન્યની રમત છે.

ચૈતન્ય એ પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષનો સરવાળો છે. આ એક મહાન યોગી અશ્વિનીએ કલ્પ્યુ છે. પ્રગટ ચૈતન્ય છે જે તમે તમારી પાંચ ઈન્દ્રિયો દ્વારા અનુભવી શકો છો. જે તમે જોઈ અકો છો, સાંભળી શકો છો, સુંઘી શકો છો, સ્પર્શી શકો છો અને જેનો સ્વાદ માણી શકો છો. પરોક્ષ ચૈતન્ય જે તમારી પાંચ ઈન્દ્રિયોથી પર છે. આ ચૈતન્યની સંકલ્પના મગજ સાથે ઘણી ઊંડી રીતે જોડાયેલી છે. સામાન્ય માણસોમાં માત્ર ૭% થી ૮% મગજ કાર્યરત હોય છે. જેના દ્વારા પાંચ ઈન્દ્રિયોનો અનુભવ થાય છે. જ્યારે મનુષ્ય આઘ્યાત્મના પથ પર ચાલવાનું શરૂ કરે છે ત્યાર પછી મગજના ઉચ્ચ કેન્દ્રો ગતિશીલ બને છે અને પછી તેને ઉચ્ચ સ્તરના અનુભવ થાય છે જે મનથી પર છે. જેટલા તમે તમારી જાતની નજીક જાવ તેટલા તમે શરીર સાથે જોડાઈ જાવ અને તેના લીધે આત્મ ચૈતન્યનો અનુભવ દુર્ગમ બની જાય કારણ કે તમે તમારી જાતને બાંધીને રાખો છો. યોગીઓ પાંચ ઈન્દ્રિયોને નહીં પણ ૧૬ ઈન્દ્રિયોને માને છે. જે ક્ષણે તમે આ ૧૬ ઈન્દ્રિયો વિશે વિચારતા થાવ ત્યારે તમે તમારો દ્રષ્ટિકોણ અને સમજના બંધનોને તોડી શકો છો.

જ્યારે તમે તમારા શરીરથી પર થાવ છો (સ્થૂળ શરીરથી) ત્યારે તમારા વિચારોનું પ્રત્યક્ષીકરણ જલ્દી થાય છે. (મહર્ષિ મહેશ તેને “પરાધી” ચેતના કહે છે) રેકિમાં સેકન્ડ ડીગ્રી શીખ્યા પછી પણ સાધકો ફરિયાદ કરતા હોય છે કે જ્યારે તેઓ બીજા માટે સંકલ્પ કરતા હોય છે ત્યારે બધા સંકલ્પો સિદ્ધ થાય છે પણ જ્યારે તેઓ પોતાના માટે કરે છે ત્યારે તે સિદ્ધ નથી થતા. જ્યારે તમે કોઈ સંકલ્પ તમારા માટે કરો છો ત્યારે સંકલ્પનો જન્મ શંકા અને ચિંતાથી થાય છે. તે કદાચ બહાર ન દેખાય પણ તે અંતમનમાં ઘણા ઉંડાણમાં હોય છે. જ્યારે તમને ચિંતા અને શંકા થાય છે ત્યારે ચેતના ઓછી થઈ ચુકી હોય છે. સંકલ્પ સિદ્ધી થવાની શક્તિ ખોઈ ચુક્યો હોય છે. શ્રદ્ધા એ દરેક સંકલ્પનો મૂળ પદાર્થ છે જેની સાથે જવાબદારી લેવાની તૈયારી પણ હોવી જોઈએ. આ ઈચ્છા પૂરી કરવા માટે, શંકા શ્રદ્ધાનો અભાવ દર્શાવે છે. તેમાં જ મૂળ કારણ છે જેના લીધે આવું બને છે.

પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ સર્જન તમારી જ અંદર છે. તમારે માત્ર તેને સમજવાનું છે અને પછી તેનો વપરાશ કરવાનો છે.

ફેસ્ટિવલ ઓફ ફેઇથ્સ લુઇવીસ, કેન્ટકીમાં

૨૦૧૨નો ફેસ્ટિવલ ઓફ ફેઇથ્સ , જેનો વિષય હતો સેક્રેડ ફાયર (પવિત્ર અગ્નિ). લાઇટ ઓફ કમ્પેશન. એ પાંચ મુખ્ય તત્વો પરના વિષયનો અંતિમ વિષય હતો જેની શરૂઆત સેક્રેડ વોટર (પવિત્ર જળ) ૨૦૦૮ માં થયો હતો. દરેક ફેસ્ટિવલમાં એક સંદેશો આપવામાં આવ્યો છે અને તેના વિશે કહેલું છે કે આ પૃથ્વી આપણા બધાની છે. બધા ધર્મોના ભેદભાવોથી પર એક પવિત્ર સ્થળ છે. આ પવિત્ર છે કારણ કે આ જ સ્થળ ઉપર આપણે દિવ્ય શક્તિનો અનુભવ કરીએ છીએ અને આ અનુભૂતિ પંચમહાભૂત ના તત્વો – પવિત્ર જળ, પૃથ્વી , વાયુ અને અગ્નિ અને પારસ્પરીક સંબંધો જે સર્જનના મૂળ તત્વો છે તેના દ્વારા થાય છે.

આ વર્ષે દિવ્યતા સાથે નો સંપર્ક પવિત્ર અગ્નિ દ્વારા થયો અને તેની સાથે અલગ અલગ ધર્મોના અનુયાયીઓએ વિવિધ કાર્યક્રમો ૧૪થી ૧૮ નવેમ્બર, ૨૦૧૨ દરમ્યાન રજૂ કર્યા હતા. ત્યાંના નેટીવ અમેરિકન લોકોએ પવિત્ર અગ્નિની વિધિવત્ પૂજા કરી અને સૂર્યની આરાધના કરી જેના થકી આપણું જીવન ચાલે છે એટલા માટે ખૂબ જ કૃતજ્ઞતા અને આદાર વ્યક્ત કર્યા. આ દિવ્ય પ્રકાશ ચૈતન્યના રૂપમાં આપણા જીવનમાં શક્તિ, પ્રેમ અને ન્યાયનું સૂચન કરે છે. કરુણાનું મહત્વ આપણા ટૈનિક જીવનમાં અને આધ્યાત્મિક જીવનમાં વિવિધ કાર્યક્રમો જેવાં કે મુખ્ય વક્તાનું સંબોધન, સામુહીક ચર્ચા, વિવિધ ધર્મોની પ્રાર્થના, ફિલ્મ , સંગીત, પ્રદર્શન, યુવાનોના કાર્યક્રમ વિગેરે દ્વારા સમજાવવામાં આવ્યું હતું.

૧૯૮૫ માં ઓજીબવે ટ્રેડીશનના ફાયર કિપર્સને લેઇક જીનીવા, વિસ કોન્સીનની નજીક યોજાયેલી ઈન્ટરનેશનલ પીસ કોન્ફરન્સમાં ૪ દિવસ પવિત્ર અગ્નિ પ્રગટાવવાની પરવાનગી મળી હતી. લુઇવીસ, કેન્ટકીમાં અગ્નિ પ્રગટાવવા માટે અહીંથી જ કોલસા મંગાવવામાં આવ્યા હતા. આપણા ગુરુજી શ્રી અજીત તેલંગએ પૂર્વની હિન્દુ સંસ્કૃતિનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હતું. તેઓએ દેવરૂપ આશ્રમમાંથી ગાયના છાણા લઈ ગયા હતા અને પવિત્ર અગ્નિને સમર્પિત કર્યા હતા. આ પવિત્ર અગ્નિથી ઈન્ટર ફેઇથ થેંક્સગીવીંગ સર્વિસની પાસ્કલ, કેન્ડલ પ્રગટાવવામાં આવી હતી. વિવિધ પ્રણાલીઓ અને જાતિઓના ગુરુજનોએ ફેસ્ટિવલ માં આવેલા મહેમાનોને પવિત્ર અગ્નિ વિશેનું જ્ઞાન અર્જન કર્યું. તેઓએ વ્યાખ્યાનો જેને “રીચીંગ સર્કલ્સ અરાઉન્ડ થ સેક્રેડ ફાયર” કહેતા હતા. તેના દ્વારા જ્ઞાનની ગંગા વહાવી હતી.

ગુરુજીએ ત્રણ પ્રેઝન્ટેશન અગ્નિહોત્રના અને એક યજ્ઞ ઉપર ત્યાં આવેલા પ્રેક્ષકો સમક્ષ કર્યું હતું. જેનાથી તે લોકોમાં આ વિષય પર વધારે જાણવાની ઉત્સુકતા જાગૃત થઈ હતી. પવિત્ર અગ્નિ જે સ્થળ પર પ્રગટાવી હતી ત્યાં રોજ અગ્નિહોત્ર થતો હતો. ગુરુજી અને એમના સાધકોએ પવિત્ર અગ્નિમાં રૂદ્રસ્વાહાર પણ કર્યો હતો. જેનાથી ત્યાંનું આખું વાતાવરણ બદલાઈ ગયું હતું. આ બદલાવની અનુભૂતિ બાદ પ્રેક્ષકોએ વધારેને વધારે આ વિષયો પર જ્ઞાન અર્જન કરવાની માંગણી કરી. ઘણાં લોકોને ત્યાં અગ્નિહોત્ર પણ શીખવાડવામાં આવ્યો હતો. જે લોકોને આ વિષયો પર વધારે જાણકારી જોઈતી હતી તેઓને ઇમેઇલ દ્વારા આ જાણકારી મોકલવામાં આવી હતી. જેથી તેઓ પોતાના ગુરુજનો જેમ કે મીસીસ મોમફેધર એરિક્સન (ચીશેકીથી) , બૃસ હાર્ડવીક (ઓબીજવે એલરથી), સ્ટીવ મેક્કોલોહ (સનડાન્સ ચીફ) અને રૂપર્ટ એચીનાસ (ટોહનો ઓધમ ટ્રાઇબથી) આવીને પોતાની પ્રણાલીનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું હતું.

મેન ઓફ ધ મેચની કથા

અત્યાર સુધી મારા જીવનમાં રેકિની સેકન્ડ ડીગ્રી શીખવાડવીએ ખૂબ જ રોમાંચ જગાવનારો અનુભવ હોય છે. તે શીખવાડવી અઘરી છે કારણ કે તેમાં ઘટના ને ઘટીત થવા દેવાનું અને જીવનને અમર્યાદીત રીતે જીવવાનું શીખવવાનું હોય છે. કોઈપણ શિક્ષક માટે અસીમ અમર્યાદીત વિશે શીખવવાનું પડકાર હોય છે. કારણ કે અત્યાર સુધીનું બધું જ શિક્ષણ મર્યાદા પર આધારીત છે. શિક્ષણએ ઐક્ય કરતા દ્વૈત માટે વધારે કામ લાગે છે. શિક્ષણમાં ઘણા બંધનો હોય છે. મોટાભાગે શિક્ષણ સીમામાં રહીને થતું હોય છે. સામાન્ય પ્રણાલીથી કઈ જુદુ શીખવાડવા માટે અતાર્કિક વિચારધારા હોવી જોઈએ. જેને આપણે લેટરલ થીંકીંગ કહીએ છીએ. અને તેના માટે એવા લોકો પણ હોવા જોઈએ જેને તમે જે શીખવો છો તેને સમજી શકે. શિક્ષણ એ ગમે તેટલા અમર્યાદિતતાના અનુભવો કર્યા હોય પણ તેણે એ અનુભવને જ્ઞાનમાં રૂપાંતરીત કરવું પડે જે તેને મર્યાદિત બનાવે અને અને આ પ્રક્રિયામાં તેનું મૂળ તત્ત્વ ગાયબ થઈ જાય છે. આ એના જેવું છે કે તમે એક નાના માટલામાં ગંગાજળ ને ભરીને તેને ગંગાનું નામ આપો. જ્યારે તમે ગંગાના જળને બોટલમાં ભરો ત્યારે તેનું તત્ત્વ લુપ્ત થઈ જાય છે. જે બચે છે તે માત્ર પાણી હોય છે.

હું મારા સેકન્ડ ડીગ્રીના વિદ્યાર્થીઓને એક ઘટના છેલ્લા કેટલાક વર્ષોથી સંભળાવું છું જે સીમ્બોલ્સ (ચિન્હો) ની શક્તિઓને પ્રદર્શીત કરે છે. તેની કથા એવી છે કે હું એક મુંબઈની મોટી કંપનીનો કન્સલ્ટન્ટ હતો. તે કંપનીના શુપમાં બે કંપની વચ્ચે મીની ક્રિકેટ મેચ રમાવવાનો હતો. ક્રિકેટ મારા સ્વયંમાં અલગ સ્થાન ભગવાન, રેકિ, મીશન, કુટુંબ જેમાં મારી મારી સમક્ષ ક્રિકેટમાં ભાગ લેવાનો પ્રસ્તાવ દિવસનો ક્રિકેટ મેચ રમ્યો હતો તેના પછી ઓક્ટોબરની ગરમીને પણ ધ્યાનમાં ન મારી ટીમે પહેલા બેટીંગ કરી હતી. મારું જઈને મોટું યોગદાન બની ગયું હતું. પણ ગરમીમાં મુંબઈના મેદાનોમાં ફિલ્ડીંગ કરવી સમય દરમ્યાન ક્રિકેટની રમત રમી હશે તે વાગ્યાનો સમય હતો અને હું ડીપમાં હતો. થોડા જ સમયમાં મને મહેસૂસ થયુંકે મને ચક્કર આવી રહ્યા છે. સૂર્યની ગરમી દઝાડી દે તેવી હતી. મને સંકેત મળ્યો કે મને સનસ્ટ્રોક થવાની તૈયારી છે. પણ મારું સ્વયં રમવા માટે આતુર હતું. પણ મન કહેતું હતું કે ટેન્ટમાં ઠંડકમાં જઈને બેસી જા. હું ખૂબ જ વચ્ચીત થઈ ગયો હતો કારણ કે મારે આટલી જલ્દી હાર નહોતી માનવી. આ તક મને આટલા વર્ષો પછી મળી હતી. અને એને એટલી સહેલાઈથી જવા દઉં? હું દુઃખી થઈ ગયો. મારી અંદર સ્વયં અને શરીર વચ્ચે યુદ્ધ ચાલી રહ્યું હતું. અંદરનો સ્વભાવ અને બહારની ગર્મી. અચાનક મને યાદ આવ્યું કે હું મારી સંકલ્પ શક્તિનો ઉપયોગ કરીને મારી જાતને સંભાળી શકું છું. મે સીમ્બોલ્સ દોર્યા અને સંકલ્પ કર્યો કે હું મારી તે સમયની પીડાથી મુક્ત છું. અને આશ્ચર્ય ! કઈક થયું. મને એવું મહેસૂસ થવા લાગ્યું કે મને કોઈએ રેફ્રિજરેટરમાં મૂકી દિધો હોય. કેટલી ઠંડક. પરસેવાનું નામો નિશાન નહીં. બધું જ બદલાઈ ગયું. રમત પણ. અચાનક થોડી જ ઓવરોમાં બેટ્સમેને એ જે દડાને શોટ માર્યો હતો તે મને શોધીને મારા હાથમાં ખૂશીથી આવી ગયો. લોકો તેને કેચ કહે છે. મારા કેપ્ટન મારાથી ખૂશ થઈને મને બોલીંગ કરવા માટે બોલ આપ્યો. અને બીજું આશ્ચર્ય ! મેં જે બોલ નાખ્યા તે એટલા જોરદાર હતા કે તેણે વિકેટ લઈને જ દમ લીધો. મેં બે ઓવરમાં ત્રણ વિકેટ લીધી હતી. અમે મેચ જીતી ગયા. હું જોતજોતામાં હિરો બની ગયો. અને મારા જીવનમાં પહેલીવાર (અને માત્ર એક વાર) મને મેન ઓફ ધ મેચનો એવોર્ડ મળ્યો. શોજી કપના રૂપમાં એ હજી પણ ગર્વથી મેં મારા ઘરના શો કેસમાં રાખ્યો છે. હું એ ફોટોગ્રાફ અહીં રજૂ કરું છું.

અગ્નિ તત્વ પરનું ધ્યાન

ચાલો આપણે અગ્નિ તત્વ પર ધ્યાન કરીએ જે આપણી અંદર અને બહાર છે. આપણા પ્રયત્નો એ હશે કે બધા જ પ્રકારના ધ્યાન વિચલીત કરનારા પરીબળોથી દૂર રહીને આપણું પૂરેપૂરું ધ્યાન આપણે અગ્નિ પર લગાવવું. આપણે આપણું ધ્યાન અગ્નિ તત્વને યાદ કરીને કરીશું. જેનો ૧૩૦૦ કરોડ વર્ષો પહેલા બ્રહ્માંડના સર્જનમાં ખૂબ મોટો ફાળો હતો. આપણે આપણી ભૂતાગ્નિને યાદ કરીને આ ધ્યાનનો અંત એ ખ્યાલથી કરીશું કે આપણું અસ્તિત્વ અગ્નિ તત્વમાંથી જ ઉત્પન્ન થયું છે અને તે જ પ્રકાશ તત્વ આપણને આત્મસાક્ષાત્કાર કરાવે છે પણ છતાંયે તે આપણા અસ્તિત્વથી અલગ છે.

અગ્નિ તત્વ જે આપણી બહાર છે તે અપૂર્ણ કુદરતી શક્તિ છે જે બ્રહ્માંડમાં વ્યાપ્ત છે. આજે વૈજ્ઞાનીકો દ્વારા આપણે જાણીએ છીએ કે સમગ્ર બ્રહ્માંડની ઉત્પત્તિ ખૂબ ગરમ રસથી થઈ છે. જે વારાફરતી ઠંડુ અને ગરમ થઈને એક તૃટિમાં સૃષ્ટિનું સર્જન થયું છે. સૂર્યના સ્વયંમાં થતા અણુના મિલનથી લઈને સઘન વાદળાઓમાં વિજળીના ચમકારા સુધી આ તત્વ આપણને તેના ભયાનક રૂપથી ઘુજાવે છે.

આપણે સૂર્યના તડકાથી કે પછી સદીઓથી બનતા અશિમભૂત બળતણ જે સૂર્યના પ્રકાશમાં બને છે તેનો ઉપયોગ કરીને આપણે શરીરમાં ગરમાશનો અનુભવ કરીએ છીએ. અગ્નિ તે જ દિવસનો પ્રકાશ છે. આ તે જ શક્તિ છે જેના દ્વારા છોડ ઉગીને આપણું ભરણપોષણ કરે છે. અને આપણું જીવન સુંદર બનાવે છે. અગ્નિ આપણને મૃદુ બનાવે છે, એકત્ર કરે છે અને પોષણ આપે છે, કેમ્પફાયર માં તે કોલસાના રૂપમાં, કેન્ડલ લાઈટમાં, તારાઓના પ્રકાશમાં, પકાવેલા વ્યંજનોમાં, બાફેલા અન્નમાં અને ગરમ પાણીમાં.

જંગલમાં લાગેલા પ્રચંડ દાવાનળમાં, વિરોધ નોંધાવતા પ્રદર્શનમાં, પરંપરાગત વિધિઓમાં.....અગ્નિ શાંત કરે છે, નાશ કરે છે અને પ્રોત્સાહીત પણ કરે છે.

આપણી અંદર રહેલા અગ્નિને આપણે રસાયણિક પ્રક્રિયા (મેટાબોલીઝમ) કહી શકીએ. બધું જ ચેતનામય છે. એ જીવનશક્તિનો દરેક કણ છે. શરીરની સતત જળવાઈ રહેતી ઉષ્ણતા નો અનુભવ કરો, સ્વયંના ઘબકારાઓનો અનુભવ કરો અને મગજના નિયંત્રણમાં થતા અસંખ્ય રસાયણના મિત્રણ જે કોષોના સ્તર પર થતા હોય તેને જુઓ. આંગળીને ઉડાવો, તેને જુઓ, કલ્પના પ્રાપ્ત કરો અને આનંદથી તેને સ્વીકારો અને પછી તમારી માસપેશીઓમાં, જ્ઞાનતંતુઓમાં અને મગજમાં પેદા થતા વિજળીના ચમકારાઓને નમન કરો. તમારી અંદરના જુસ્સાને જગાવો, તમારી અંદરની વ્યથાને બહાર લાવો, અને હસો જ્યાં સુધી તમને રડવું ન આવે ત્યાં સુધી અને પછી સૂઈ ને તે ચેતનાનો અનુભવ કરો તે તમારામાં રહેલો અગ્નિ છે.

તમારી અંદર, હા, પણ તમે નહીં, પણ જે શક્તિ આપણને જીવાડે છે, હલન ચલન કરાવે છે, ખાવાની, પસંદ કરવાની, સેવા કરવાની અને અનુભૂતિ કરવાની ઊર્જા આપે તે આપણી અંદરનો અગ્નિ છે. અને તે આપણા કાબુની બહાર છે. આપણે શરીરમાં રહેલા આ અગ્નિને બળતણ હંમેશા આપવું જોઈએ કારણ કે અગ્નિ તત્વ હંમેશા આપણી અંદર જાગૃત હોય છે. આપણે સૂર્યની ઊર્જાને વનસ્પતિના રૂપમાં, ઘણા લોકો પશુઓના માંસના રૂપમાં ગ્રહણ કરે છે અને પછી તે આપણી ચામડી દ્વારા પ્રકાશીત થાય છે, અને આપણા ઉચ્છવાસ દ્વારા નીકળી જાય છે. આપણે આ ઊર્જાને કામ કરવામાં, જીવવામાં અને પ્રેમ કરવામાં વાપરીએ છીએ.

બીજા તત્વો જેમ જ અગ્નિ તત્વ આપણી અંદર વહે છે. આપણી અંદર રહેલી શક્તિ, આપણા શરીરમાં રહેલી પ્રાણ શક્તિ એ આપણી નથી. તે બહારની દુનિયામાંથી આવે છે. આપણે તેને બનાવી ન શકીએ અને તેને સંગ્રહીત પણ ન કરી શકીએ. તે આપણા શરીરમાંથી નદીની જેમ વહે છે. તે આપણે નથી. આપણે કદી તે ન હતા. એક ગહન સત્ય એ છે કે માત્ર આધ્યાત્મિક રીતે કે પછી અર્થાલંકારિક રીતે કહ્યું તો આપણા ભૌતિક અસ્તિત્વના મૂળભૂત સ્તર પર પણ આપણું જીવન આપણું નથી. (સેકરેડ ફાયરની પ્રતિકૃતિ ઈન્ટર ફેઈથ – જોઆન ગેઈટ્સ નો લેખ)

“દિવ્યતાથી ભીંજવતો : મહાસોમયાગ”

- રાકેશ કુમાર

૨૦૦૭માં જ્યારે અજીત સર રેકિ સાઘકો સાથે માહેશ્વર ગયા હતા અને સોમયાગના દિવ્ય અનુભવો વિશે વાતો કરી હતી ત્યારથી મારુ સોમયાગમાં જવાનું સ્વપ્ન હતું. સ્વામી અને તેમની પરંપરા, માહેશ્વર, અગ્નિહોત્ર અને ભગવાન પરશુરામે ઘણા બધા અગ્નિહોત્રીઓ માં રણકાર જગાવ્યો છે અને આ યાત્રાએ મને ઝાંખી કરાવે તે પરિવર્તનની જે આપણે અને ગ્રહ ગૃહગૈયા પોતે ભવિષ્યમાં અનુભવવાના છીએ. અમે છ રેકિ સાઘકો સ્કોર્પીયોમાં ઉમી ડિસેમ્બરના માહેશ્વર પહોંચ્યા અને રૂના ખેતરો પસાર કરીને સોમયાગના દ્વાર પર જવાનો રસ્તો જોઈ અમે છક થઈ ગયા. ખેતરોની વચ્ચેથી પસાર થતી કેડી એટલી સાંકડી હતી કે માત્ર એક જ વાહન પસાર થઈ શકે તેમ લાગતું હતું. “દિવ્ય આત્માઓએ” આ પવિત્ર યજ્ઞને સુરક્ષિત રાખવા માટે આ રીતે અંકુશ રાખ્યો હતો. અમને અનુભૂતિ થઈ કે આ સ્થળને દિવ્ય સુગંધથી અને વિવિધ તત્વોથી અભિભૂત કરવામાં આવ્યું છે જ્યારે અમે ગૌશાળામાં થઈને મુખ્ય મંડપ તરફ ગયા. અમે સર્વ પ્રથમ નર્મદાના કિનારે આવેલું એમ્પીથીયેટર જોવા ગયા જે પૃથ્વીનું નાભી કેન્દ્ર (એનરજેટીક રીઝોનન્સ પોઈન્ટ) છે. અહીં વિવિધ દેશોમાંથી આવેલા લોકો અગ્નિહોત્ર કરે છે અને અહીંથી પૃથ્વીને, પ્રાણીઓને, વનસ્પતિઓને અને ખનીજ પદાર્થોને હિલીંગ અનેર્જી મોકલે છે. જ્યારે અમે મુખ્ય મંડપમાં પ્રવેશ્યા ત્યારે અમે જોયું કે તે એક વિશાળ પ્રયોગશાળા હતી જેમાં અલગ અલગ જાતના લાકડાના ચમચાથી જુદી જુદી જડીબુટ્ટીઓનો હોમ ૧૭ દિવસથી ચાલું હતો અને ખૂબ વિદ્વાન એવા ૨૦ પંડિતો એ યજ્ઞ કરી રહ્યા હતા. એક દંપત્તિને યજમાન બનાવ્યા હતા અને તેને તેલથી માલીશ કરવામાં આવ્યું હતું. તેઓ માટે યજ્ઞ મંડપમાં જ એક ઝુંપડી બનાવી હતી. સાંજે સામુહિક અગ્નિહોત્ર પછી અમને એ અનુભવ કરવા મળ્યો કે બે લાકડાને ઘસીને કેવી રીતે અગ્નિ ઉત્પન્ન કરી શકાય. આ શુદ્ધ અગ્નિના તણખાને લાકડાના બોક્સમાંથી યજ્ઞ કુંડમાં જતા જોવાનું દ્રશ્ય અદ્ભૂત હતું. પછી ચાર ગ્રુપ જે ચાર વેદોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા હતા તેઓએ વિવિધ પ્રકારની જડીબુટ્ટી થી અને સોમરસથી મંત્રોચાર સાથે મંડપના અલગ અલગ સ્થાનોમાં આહુતિ આપી. એવું લાગતું હતું કે જાણે આ અગ્નિના સબસ્ટેશન હતા જે મુખ્ય અગ્નિ સાથે જોડાઈને એક દિવ્ય વાતાવરણ નિર્માણ કરી રહ્યા હતા. દરેક વખતે જ્યારે સોમરસની આહુતિ આપવામાં આવતી ત્યારે વાતાવરણમામ ચેતનાનો સંચાર થતો હતો અને અમને મહેસૂસ થતું હતું કે અમારા રોમરોમમાં દિવ્ય પ્રકાશ ફેલાઈ જતો હતો. રવિવારે સવારે યજ્ઞનો અંતિમ દિવસ હતો. અમે દિવસની શરૂઆત ૬૦ અગ્નિહોત્ર સાથે કરી. શું દિવ્ય દ્રશ્ય હતું! ઘણા બધા લોકો અગલ અલગ રંગ, રૂપ, અને દેશના એક સાથે અગ્નિહોત્ર કરતા હતા. મને રેકિ વિદ્યા નિકેતનની સાઘક અને અગ્નિહોત્ર ફર્માસીસ્ટ મોનીકા કોકને મળવાનું સૌભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું. તેમણે મને સમજાવ્યું કે કેવી રીતે અગ્નિહોત્ર ભસ્મ સાથે અલગ અલગ વસ્તુ (જેવી કે ઘી, મધ, પાણીની વરાળ, દહીં) વાપરીને હિલીંગની પ્રક્રિયા ત્વરીત કરી શકાય. સાંજે અમે નર્મદા કિનારે આવેલા પૌરાણીક મંદીરો જ્યાં અમે વાર્તાઓમાં હોય એવી બોટની સહેલ કરી અને નર્મદાની વચ્ચે આવેલા મંદીરના પગથીયે બોટને રોકી. અમે શ્રી રદ્દમ્ તે સ્થળ પર બોલ્યા જ્યાંથી પૃથ્વીની ગ્રીડ સીસ્ટમની ચેનલ પાસ થાય છે. આ ચેનલ એમ્પીથીયેટર થી પણ પસાર થાય છે જ્યાં સોમયાગ થયો હતો. અમે આ સ્થળ જોઈને એવા ભાવવિભોર થઈ ગયા કે અમે ત્યાં તીર્થ સ્નાન કર્યું. અમારી પાસે ટોવેલ ન હતા પણ પવિત્ર નર્મદાના આર્શીવાદથી અમે ભીંજાઈ ગયા. સૂર્ય પોતાના તેજસ્વી સોનેરી કિરણો નર્મદા કિનારે આવેલા મંદિરો પર ફેંકતા હતા.

રવિવારે અમે ગ્રુપ અગ્નિહોત્ર કર્યો પછી મંત્રોચાર સાથે પંડિતોએ યજ્ઞમાં સોમરસની આહુતિઓ આપી. દિવસ પૂરો થયો અને અમે અવભૂત સ્નાનની ખૂબ આતુરતાથી રાહ જોતા હતા. સોમવારે અમને એમ્પીથીયેટર સેન્ટર પર રૂદ્રયજ્ઞ કરવાનો અવસર પ્રાપ્ત થયો અને અમને દિવ્ય આત્માઓની ઉપસ્થિતિની અનુભૂતિ થઈ. વિધિ પૂરી થઈ ત્યારે એક ઠંડી લહેર અમારા શરીરમાંથી પસાર થઈ જેણે અમને ઘ્રુજાવી દિધા. તેના પછી ત્યાં નિનાદ સંગીત અને નૃત્ય કરવામાં આવ્યું. અમે ઢોલકની થાપ સાથે સ્નાન કરવા અને દિવ્ય આર્શીવાદ પ્રાપ્ત કરવા ગયા. યજમાને યજ્ઞની બચેલી સામગ્રી નદીને અર્પણ કરી જેથી નદી, સમુદ્ર અને પૃથ્વીને તેનો લાભ ૬૦ વર્ષો સુધી મળશે. અમે લોકો પણ ઉત્સવની સાથે સ્નાનમાં જોડાયા અને અમને આનંદ થયો જ્યારે સૂર્યના કિરણો અમારા પર પડતા હતા. જ્યારે નદીનું તીર્થ અમારા શરીરને ભીંજવતું હતું. કાળચક્રની પૂરીપૂર્ણતા અને નવા યજ્ઞનો જન્મ!

રેકિ વિદ્યા નિકેતન

“અમેરિકામાં રેકિનો નવો પ્રારંભ”

મોબીલ, અલાબામાં પ્રથમ સેમીનાર યોજાયો. જેથી એક નવું રેકિ ટ્રેનીંગ સેન્ટર યુ.એસ.માં ખૂલ્યું. મોબીલ યુ.એસનું સાતમું રેકિ સેન્ટર છે જેમાં શિકાગો, ટેક્સસ – મીડલેન્ડ, પીયર્સટર-ઈન્ડિયાના, એન્ડીવર – બોસ્ટન, એડીસન – ન્યુ જર્સી અને લોસ એન્જલીસ, કેલીફોર્નિયા નો સમાવેશ થાય છે. મોબીલ, અલાબામાં શ્રી ભરતભાઈ પટેલે પહેલા સેમીનારનું આયોજન કર્યું હતું અને તેમાં ખૂબ જ ઉત્સાહ ભરે પાર્ટીસીપન્ટ્સે એ હાજરી આપીને સેમીનારને સફળ બનાવ્યો.

વર્ષની શરૂઆતમાં શિકાગોમાં જે સ્ટડી સર્કલની સ્થાપના કરી હતી. તેમાં હવે બે નવા સેન્ટરોનો ઉમેરો થયો છે. એ છે ઈન્ડિયાના અને ન્યુ જર્સી. આ બન્ને સેન્ટરો ૨૦૧૩ જાન્યુઆરીથી કાર્યરત થશે. શરૂઆતમાં ન્યુ જર્સીમાં બે સ્ટડી સર્કલ રેકિ અને અગ્નિહોત્ર માટે ચાલુ કરવામાં આવશે. જે મીસીસ.પ્રજ્ઞા કદમ અને મી. મીહુ ચેન્જી યથાક્રમે લેશે. મીસીસ. સીમા વાલાવલ્કર ન્યુ જર્સીના એપેક્ષ કોઓર્ડિનેટર થશે. ઈન્ડિયાના સેન્ટર પણ રેકિ સ્ટડી સર્કલ ચાલુ કરશે. જેમાં રેકિ ટીચર ઉર્સુલા પટેલ, પીયર્સટન, ઈન્ડિયાના લેશે.

સ્ટડી સર્કલનું વિસ્તરણ

સ્ટડી સર્કલો જે ફેબ્રુઆરી ૨૦૧૨માં શરૂ થયા હતા તેનો ખૂબ જ ઝડપથી વિકાસ થઈ રહ્યો છે. સંખ્યામાં અને સ્થળોમાં પણ. સ્ટડી સર્કલની સંકલ્પના જે ૭ સેન્ટરોથી શરૂ થઈ હતી તે વિસ્તરી ને ૧૧ સેન્ટર થઈ રહ્યા છે. જેમાંથી ત્રણ સેન્ટરો જાન્યુઆરી ૨૦૧૩થી શરૂ થશે.

શીકાગો (જે માર્ચ ૨૦૧૨માં જોડાયું હતું) તેમાં હવે એડીસન (ન્યુ જર્સી) અને પીયર્સટન (ઈન્ડિયાનાનો) યુએસએમાં ઉમેરો થયો છે. તે ઉપરાંત પૂના સેન્ટરને પણ સ્ટડી સર્કલનો દરજ્જો ડીસેમ્બર ૨૦૧૨થી મળી ગયો છે. ગોવા, કોલ્હાપુર અને બેંગ્લુરુ એ નવા ૩ સેન્ટરોમાં સ્ટડી સર્કલ જાન્યુઆરી ૨૦૧૩થી શરૂ થશે.

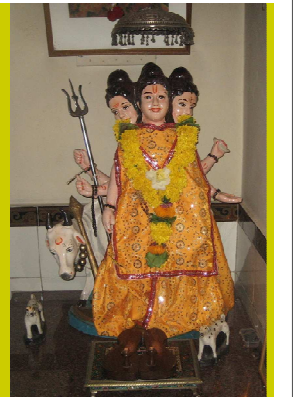
વિશ્વભરમાં સ્ટડી સર્કલમાં આવવા માંગતા સાધકોની સંખ્યા ૧૦૦૦ને વટાવી ચુકી છે અને હજી વધે છે. અમુક સ્ટડી સર્કલના વિષયો એ રેકિ વિદ્યા નિકેતનની બાહરના સાધકોમાં પણ ખૂબ જ જીજ્ઞાસા જગાવી છે. સંસ્થાએ એ નક્કી કર્યું છે કે આ બધા પ્રેઝન્ટેશન સમાજના મોટા વર્ગો સુધી પહોંચે અને અલગ અલગ ધર્મો, માન્યતાઓ વાળા લોકો સુધી તેમના ધર્મ સ્થાનોમાં જઈને કરવા જેથી ઘણા બધા લોકોને સંશોધનનો લાભ મળે. આનાથી ધાર્મિક વિધિઓ અને તત્વોને અર્થ પ્રાપ્ત થશે. તે અંતતઃ આપણને ભવિષ્યના સમાજ નિર્માણમાં મદદરૂપ થશે જે પ્રેમ, કરુણા અને વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિકોણવાળો અને પૌરાણિક જ્ઞાનવાળો હશે.

દેવરૂપ આશ્રમમાં દત્ત જયંતિ ઉત્સવ

૨૫, ૨૬ અને ૨૭ ડીસેમ્બર, ૨૦૧૨

દત્તયાગ જેમાં ૧૦ લાખ આહુતિઓ

“હરિ ઐં તત્ સત્ જય ગુરુદત્ત” ની આપવામાં આવશે.

આશ્રમ જ્ઞાન

રેકિ શું છે ?

ગુરુજી એક દિવસ તેમના જીવનમાં બનેલી મજેદાર કિસ્સાની વાત કરતા હતા. થોડા વર્ષો પહેલા તેઓ હિમાલયની તળેટી માં આવેલા ઉત્તર ભારતના એક આશ્રમમાં ગયા હતા. આપણા એક સાધક તેમની સાથે હતા. આશ્રમ ખૂબ જ પ્રખ્યાત સંત નો હતો અને ગુરુજી ત્યાં ૫ દિવસ માટે મહેમાન હતા. તે સંત હંમેશા ગુરુજીને સાથે રાખતા જ્યાં સુધી તેઓ આશ્રમમાં હતા. પહેલા દિવસે સવારે મોર્નિંગ વોકમાં સંત તેઓના ૪૦ જેટલા શિષ્યો સાથે નીકળ્યા હતા ત્યારે તેઓએ ગુરુજીને રેકિ શીખવાડવા માટે કહ્યું. ગુરુજીએ તેમને ખૂબ જ આદરપૂર્વક સમજાવ્યું કે રેકિ શીખવા માટે ૨ દિવસ જોઈએ અને તેમને ૨ દિવસ ફાળવવા માટે નિવેદન કર્યું. સંતે તેમને કહ્યું કે તેઓ ખૂબ જ વ્યસ્ત છે અને તેઓ બે દિવસ કાઢી શકે તેમ નથી. અને તેઓ વારંવાર આગ્રહ કરતા રહ્યા કે ગુરુજી તેમને ૫ મીનીટમાં રેકિ શીખવે. પછી ગુરુજીને સમજાયું કે કદાચ સંત પોતાના શિષ્યોની સમક્ષ એવું દેખાડવા માંગતા હતા કે ગુરુજી તેમને જવાબ આપી શકતા નથી. ૫ મીનીટમાં રેકિ શીખવાડી શકતા નથી એટલે તેઓ મહાન છે અને ગુરુજી સમર્થ નથી. ખૂબ જ પ્રભાવશાળી ચાલ હતી તેમની. ગુરુએ થોડો સમય પસાર કરવાનું નક્કી કર્યું અને તેમને કહ્યું કે હું આજે નહીં કહું પણ કાલે જરૂર કહીશ. પછી આ ૩ દિવસ સુધી નિત્યક્રમ બની ગયો. રોજ સંત તેમને આ સવાલ પૂછતા અને ગુરુજી તેમને જવાબ દેવાનું ટાળતા હતા. તેમના શિષ્યોના મનમાં આ એક મજાકનું સાધન બની ગયું હતું. ચોથે દિવસે તેમને પાઠ ભણાવવાનો સમય આવ્યો. તેમના રોજના સત્સંગમાં સંતે ગુરુજી સાથે ગયેલા સાધકને પૂછ્યું, “તમારું નામ શું છે?” સાધકે વિનમ્રતાથી જવાબ આપ્યો. બીજો સવાલ આવ્યો, કઈ જ્ઞાતીના છો તમે ? બિચારા સાધકે કહ્યું, “ક્ષત્રિય”. ગુરુજી હસ્યા અને હસ્તક્ષેપ કરીને બોલ્યા, “સ્વામીજી, હવે હું તમને કહી શકું રેકિ શું છે. હું આ સાધક સાથે છેલ્લા ૧૨ વર્ષોથી છું અને મને એની જ્ઞાતીની અત્યારે જ ખબર પડી. આ છે રેકિ.” સ્વામીજી ચાલવા માંડ્યા અને ફરી કદી પૂછ્યું નહીં રેકિ શું છે.

માત્ર આશા કે
નિરાશા એ
પસંદગી છે
ચિતાથી ચિતાની.
તે અગ્નિ જ શમાવી
દેશે અગ્નિ
ચિતાની.

- ટી. એસ. ઈલીયટ

રેકી સેમિનારનું સમયપત્રક

ક્રમ	તારીખ	સ્થળ	માસ્ટર	ડીગ્રી
૧	૧૫, ૧૬ ડિસેમ્બર	મુંબઈ	રાકેશ કુમાર	પ્રથમ
૨	૧૫, ૧૬ ડિસેમ્બર	દેવરૂખ	સીમાબેન	દ્વિતિય
૩	૧૫, ૧૬ ડિસેમ્બર	અમદાવાદ	ભારતીબેન	પ્રથમ
૪	૨૨, ૨૩ ડિસેમ્બર	નાશીક	કૃપા	પ્રથમ
૫	૨૨, ૨૩ ડિસેમ્બર	કોલ્હાપુર	વિશાલ / મિલિન્દ	પ્રથમ
૬	૨૯, ૩૦ ડિસેમ્બર	જામ્બુપાડા (વૃદ્ધો માટે)	અજીતસર	પ્રથમ
૭	૨૯, ૩૦ ડિસેમ્બર	થાને	કલ્પિતા	પ્રથમ
૮	૨૯, ૩૦ ડિસેમ્બર	દેવરૂખ	સીમાબેન	પ્રથમ
૯	૫, ૬ જાન્યુઆરી	પુના	અજીતસર / કલ્પિતા / વિશાલ	દ્વિતિય
૧૦	૧૨, ૧૩ જાન્યુઆરી	મુંબઈ	વિશાલ	પ્રથમ
૧૧	૧૨, ૧૩ જાન્યુઆરી	નાશીક	સીમાબેન	પ્રથમ
૧૨	૧૨, ૧૩ જાન્યુઆરી	અમદાવાદ	કૃપા	પ્રથમ

રેકિ વિદ્યા નિકેતન